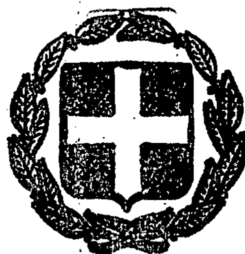

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗι 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
44

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1242

Κύρωση της Συμβάσεως δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1981.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἡ Σύμβαση δικαστικῆς ἀρωγῆς σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν ποὺ ὑπογράφτηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 21 Μαΐου 1981, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δικαστικῆς Ἀρωγῆς σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Προεδρεῖο τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν,

ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἀμοιβαία ἐπιθυμία νὰ ἐνισχύσουν τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν,

ἀποδίδοντας μεγάλη σημασία στὴν ἀνάπτυξη τῆς συνεργασίας στὸν τομέα τῆς παροχῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις,

ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν τὴν παροῦσα Σύμβαση καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὅρισαν, σὰν πληρεξουσίους τους:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Γεώργιο Σταμάτη,

Τὸ Προεδρεῖο τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν

τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν κ. Βλαδίμηρο Ἰβάνοβιτς Τερεμπίλωφ,

οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τὰ πληρεξούσια ἔγγραφά τους ποὺ βρέθηκαν δεόντως συντεταγμένα καὶ σὲ ἀπόλυτη τάξη, συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 1.
Νομικὴ Προστασία.

1. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπολαύουν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους τῆς ἴδιας νομικῆς προστασίας ὡς πρὸς τὰ προσωπικὰ καὶ περιουσιακά τους δικαιώματα, μὲ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνονται ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα στὰ δικαστήρια, στὶς Εἰσαγγελικὲς ἀρχὲς (τὰ ὁποῖα ἐφεξῆς θὰ ἀποκαλοῦνται «Δικαιοδοτικὰ ὄργανα») καὶ στὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, στὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται οἱ ἀστικὲς (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκογενειακῶν) καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις, μποροῦν νὰ ἐμφανίζονται σὲ αὐτά, νὰ ὑποβάλλουν αἰτήσεις, νὰ ἀσκοῦν ἀγωγὲς καὶ νὰ προβαίνουν σὲ ἄλλες δικονομικὲς ἐνέργειες μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

3. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ἀντίστοιχα καὶ σὲ νομικὰ πρόσωπα ἐγκατεστημένα στὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχύοντες σὲ αὐτὰ νόμους.

Ἄρθρο 2.
Δικαστικὴ Ἀρωγή.

1. Τὰ δικαιοδοτικὰ ὄργανα τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν παρέχουν ἀμοιβαία δικαστικὴ ἀρωγὴ σὲ ἀστικὲς (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκογενειακῶν) καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

2. Τὰ δικαιοδοτικὰ ὄργανα παρέχουν δικαστικὴ ἀρωγὴ καὶ σὲ ἄλλα ὄργανα, στὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται οἱ ὑποθέσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 3.
Ἔκταση τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις περιλαμβάνει τὴν διαβίβαση καὶ ἐπίδοση ἐγγράφων, τὴν παροχὴ πληροφοριῶν γιὰ τὸ ἰσχῦον δίκαιο καὶ τὴ δικαστικὴ πρακτικὴ καθὼς καὶ τὴν ἐκτέλεση ὁρισμένων δικονομικῶν πράξεων ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση καὶ συγκεκριμένα τὴν ἐξέταση κατηγορουμένων καὶ διαδίκων, μαρτύρων καὶ ἐμπειρογνωμόνων, τὴ διενέργεια πραγματογνωμοσύνης καὶ δικαστικῆς αὐτοψίας, τὴν παράδοση πειστηρίων καθὼς καὶ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση ἀποφάσεων σὲ ἀστικὲς ὑποθέσεις, τὴν ἄσκηση ποινικῆς διώξεως καὶ τὴν ἔκδοση προσώπων ποὺ διέπραξαν ἐγκλήματα.

Ἄρθρο 4.
Τρόπος ἐπικοινωνίας.

Κατὰ τὴν παροχὴ τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς τὰ δικαιοδοτικὰ ὄργανα τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδό.

Ἄρθρο 5.
Περιεχόμενο τῆς δικαστικῆς παραγγελίας.

1. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία πρέπει νὰ διατυπώνεται ἐγγράφως καὶ νὰ περιέχει :

1. Τὴν ὀνομασία τοῦ αἰτοῦντος ὀργάνου.

2. Τὴν ὀνομασία τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

3. Τὸν προσδιορισμὸ τῆς ὑποθέσεως σχετικὰ μὲ τὴν ὁποία ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ καὶ περίληψη τοῦ αἰτήματος.

4. Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν σχετικῶν μὲ τὴ δικαστικὴ παραγγελία προσώπων, πληροφορίες γιὰ τὴν ὑπηκοότητα, ἐπάγγελμα καὶ τὸν τόπο κατοικίας ἢ διαμονῆς τους.

5. Τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ διευθύνσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀναφερομένων στὸ ἐδάφιο 4 τῆς παρούσας παραγράφου προσώπων.

6. Ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητο, ἔκθεση τῶν περιστάσεων ποὺ ἀπαιτοῦν διασάφηση καθὼς καὶ πίνακα τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

7. Στὶς ποινικὲς ὑποθέσεις ἐπὶ πλέον τὴν περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν καὶ τὸ νομικὸ χαρακτηρισμὸ τῆς πράξεως ποὺ συνιστᾶ τὸ ἔγκλημα.

2. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ἁρμόδιο πρόσωπο καὶ νὰ φέρει σφραγίδα.

Ἄρθρο 6.
Ἐκτέλεση τῆς δικαστικῆς παραγγελίας.

1. Τὸ δικαιοδοτικὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση παρέχει τὴ δικαστικὴ ἀρωγὴ σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες στὸ Κράτος του δικονομικὲς διατάξεις. Μπορεῖ, ὅμως, ἔπειτα ἀπὸ αἴτηση, νὰ ἐφαρμόσει τοὺς δικονομικοὺς κανόνες τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὴ νομοθεσία τοῦ Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

2. Ἂν τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δὲν εἶναι ἁρμόδιο γιὰ τὴν παροχὴ τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς, τὴ διαβιβάζει στὸ ὄργανο ποὺ εἶναι ἁρμόδιο.

3. Μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ὀργάνου ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ ἐγκαίρως τὸ πρῶτο καὶ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη γιὰ τὸν χρόνο καὶ τὸν τόπο ἐκτελέσεως τῆς παραγγελίας.

4. Τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ ἐγγράφως τὸ ὄργανο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς παραγγελίας. Ἂν ἡ παραγγελία δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐκτελεσθεῖ, τὸ ὄργανο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση εἰδοποιεῖται ἐγγράφως καὶ χωρὶς καθυστέρηση σχετικά, καὶ γνωστοποιοῦνται οἱ λόγοι τῆς μὴ ἐκτελέσεως, ἐνῶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρο 7.
Ἐπίδοση ἐγγράφων.

1. Τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πραγματοποιεῖ τὴν ἐπίδοση σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες ἐπιδόσεως ἐγγράφων ποὺ ἰσχύουν στὸ κράτος του, ἂν τὰ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφα ἔχουν συνταχθεῖ στὴ γλώσσα του ἢ συνοδεύονται ἀπὸ ἐπικυρωμένη μετάφραση. Σὲ περίπτωση ποὺ τὰ ἔγγραφα δὲν ἔχουν συνταχθεῖ στὴ γλώσσα τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἢ δὲν συνοδεύονται ἀπὸ μετάφραση, ἐπιδίδονται στὸν παραλήπτη μόνον ἂν ὁ τελευταῖος συμφωνεῖ οἰκειοθελῶς νὰ τὰ παραλάβει.

2. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία πρέπει νὰ ἀναφέρει τὴν ἀκριβῆ διεύθυνση τοῦ παραλήπτη καὶ τὸν τίτλο τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου. Ἂν ἡ ἀναφερόμενη στὴ δικαστικὴ παραγγελία διεύθυνση ἀπεδείχθη ἐλλιπὴς ἢ ἀνακριβής, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση παίρνει τὰ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία του κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν ἐξακρίβωση τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως.

Ἄρθρο 8.
Ἀπόδειξη ἐπιδόσεως ἐγγράφων.

Ἡ ἀπόδειξη γιὰ τὴν ἐπίδοση τῶν ἐγγράφων συντάσσεται σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες ἐπιδόσεως ἐγγράφων ποὺ ἰσχύουν στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση. Στὴν ἀπόδειξη πρέπει νὰ ἀναφέρονται ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐπιδόσεως καθὼς καὶ τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἐπιδόθηκε τὸ ἔγγραφο.

Ἄρθρο 9.

Ἐπίδοση ἐγγράφων μέσω τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἢ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δικαιοῦνται νὰ ἐπιδίδουν ἔγγραφα στοὺς ὑπηκόους τους μέσω τῶν διπλωματικῶν τους ἀντιπροσωπειῶν ἢ τῶν προξενικῶν τους ἀρχῶν.

2. Κατὰ τὴν παραπάνω ἐπίδοση δὲν μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν μέτρα καταναγκαστικοῦ χαρακτῆρα.

Ἄρθρο 10.

Ἀσυλία μαρτύρων καὶ ἐμπειρογνωμόνων.

1. Μάρτυς ἢ ἐμπειρογνώμων ποὺ ἐμφανίζεται, μετὰ ἀπὸ κλήση τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, στὸ ὄργανο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, δὲν ὑπόκειται, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ὑπηκοότητά του, σὲ ποινικὴ δίωξη στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, σὲ κράτηση ἢ ἐκτέλεση ἐπιβληθείσας ποινῆς γιὰ ἀδίκημα ποὺ διεπράχθη πρὶν ἀπὸ τὴν εἴσοδό του στὸ ἔδαφος τοῦ Μέρους αὐτοῦ. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ δὲν ὑπόκεινται, ἐπίσης, σὲ ποινικὴ δίωξη, κράτηση ἢ ἐκτέλεση ποινῆς γιὰ τὶς μαρτυρικές τους καταθέσεις ἢ τὶς εἰσηγήσεις τους ὡς ἐμπειρογνωμόνων σχετικὰ μὲ ποινικὴ ὑπόθεση ποὺ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἔρευνας.

2. Ἡ ἀσυλία τοῦ μάρτυρος ἢ ἐμπειρογνώμονος παύει σὲ περίπτωση ποὺ αὐτὸς δὲν ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση μέσα σὲ 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ ὄργανο ποὺ ἔστειλε τὴν κλήση πληροφορήσει τὸν κληθέντα ὅτι ἡ περαιτέρω παρουσία του δὲν κρίνεται ἀναγκαία. Στὴν προθεσμία αὐτὴ δὲν προσμετρᾶται ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ μάρτυς ἢ ἐμπειρογνώμων δὲν μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του.

3. Οἱ μάρτυρες καὶ ἐμπειρογνώμονες δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως γιὰ τὰ ἔξοδά τους καὶ οἱ ἐμπειρογνώμονες καὶ ἀμοιβῆς.

Ἄρθρο 11.

Χρησιμοποιούμενες γλῶσσες.

1. Οἱ δικαστικὲς παραγγελίες καὶ τὰ συνημμένα σ' αὐτὲς ἔγγραφα συντάσσονται στὴ γλῶσσα τοῦ Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση καὶ συνοδεύονται ἀπὸ μετάφραση στὴ γλῶσσα τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

2. Ἡ μετάφραση ἐπικυρώνεται ἀπὸ ἐπίσημο μεταφραστὴ ἢ ἀπὸ τὴ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία ἢ τὶς προξενικὲς ἀρχὲς τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ποὺ ἀπευθύνει τὴν αἴτηση.

Ἄρθρο 12.

Ἄρνηση παροχῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Δικαστικὴ ἀρωγὴ δὲν παρέχεται στὴν περίπτωση ποὺ ἡ παροχή της μπορεῖ νὰ θίξει τὴν κυριαρχία ἢ τὴν ἀσφάλεια ἢ τὴ δημόσια τάξη τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 13.

Ἔξοδα παροχῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν παροχὴ τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς ἔξοδα ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὸ ἔδαφός τους.

2. Τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 50 διελεύσεως βαρύνουν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 14.

Ἐξαγωγὴ πραγμάτων, μεταβίβαση ἀντικειμένων καὶ μεταφορὰ χρηματικῶν ποσῶν.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴ πραγμάτων, τὴ μεταβίβαση ἀντικειμένων καὶ μεταφορὰ χρηματικῶν ποσῶν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου, ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐξαχθοῦν τὰ πράγματα, νὰ μεταβιβαστοῦν τὰ ἀντικείμενα ἢ νὰ μεταφερθοῦν τὰ χρηματικὰ ποσά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II.

ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἄρθρο 15.

Ἀναγνώριση ἐγγράφων.

1. Ἐπίσημα ἔγγραφα ποὺ ἐκδόθηκαν στὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους καὶ προσάγονται γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παροχῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς ἔχουν τὴν ἀποδεικτικὴ ἰσχὺ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Ἔγγραφα ποὺ ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸ ἕνα Συμβαλλόμενο Μέρος στὸ ἄλλο σχετικὰ μὲ τὴν παροχὴ δικαστικῆς ἀρωγῆς δὲν χρειάζονται ἐπικύρωση.

Ἄρθρο 16.

Διαβίβαση ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσας Συμβάσεως, κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θέτει στὴ διάθεση τοῦ ἄλλου μετὰ ἀπὸ σχετικὴ αἴτηση καὶ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία του, ληξιαρχικὲς πράξεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν προσωπικὴ κατάσταση καὶ ἔννομα συμφέροντα ὑπηκόων τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ τίθενται στὴ διάθεση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους χωρὶς μετάφραση καὶ δωρεάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΟΔΟΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ἄρθρο 17.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐγγυοδοσία γιὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ποὺ ἐμφανίζονται στὰ δικαστήρια τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δὲν ὑποβάλλονται σὲ ὑποχρέωση ἐγγυοδοσίας γιὰ μόνο τὸ λόγο ὅτι εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ δὲν κατοικοῦν ἢ διαμένουν στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὰ δικαστήρια τοῦ ὁποίου ἐμφανίζονται.

Ἄρθρο 18.

Δωρεὰν δικαστικὴ προστασία.

Στοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους παρέχεται, ὅταν ἐμφανίζονται στὰ δικαστήρια καὶ ἄλλα ὄργανα τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δωρεὰν δικαστικὴ προστασία ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὸ ἴδιο μέτρο ὅπως καὶ στοὺς ὑπηκόους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

Ἄρθρο 19.

Χορήγηση πιστοποιητικῶν γιὰ τὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ καὶ περιουσιακὴ κατάσταση.

1. Πιστοποιητικὰ ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ καὶ περιουσιακὴ κατάσταση καὶ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴν παροχὴ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 18 δωρεὰν δικαστικῆς προστασίας, χορηγοῦνται ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὄργανα τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει ὁ ἐνδιαφερόμενος.

2. Ἂν ὑπήκοος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ποὺ θέλει νὰ ἐπωφεληθεῖ τῆς δωρεὰν δικαστικῆς προστασίας δὲν ἔχει τόπο κατοικίας ἢ διαμονῆς στὸ ἔδαφος τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν, τὰ ἔγγραφα μποροῦν νὰ ἐκδοθοῦν ἀπὸ τὴ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία ἢ τὶς προξενικὲς ἀρχὲς τῆς χώρας του.

3. Τὸ ὄργανο ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴν παροχὴ δωρεὰν δικαστικῆς προστασίας μπορεῖ νὰ ζητήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες ἀπὸ τὸ ὄργανο ποὺ χορήγησε τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρο 20.

Αἴτηση γιὰ παροχὴ δωρεὰν δικαστικῆς προστασίας.

Ὑπήκοος ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὸ προβλεπόμενο στὸ ἄρθρο 18 εὐεργέτημα, μπορεῖ νὰ ὑποβάλλει σχετικὴ αἴτηση στὸ ἁρμόδιο ὄργανο τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει. Τὸ ὄργανο αὐτὸ διαβιβάζει τὴν αἴτηση μαζὶ μὲ τὰ ἐκδιδόμενα σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 19 ἔγγραφα, στὸ ἁρμόδιο ὄργανο τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κληρονομίες.

Ἄρθρο 21.

Ἐθνικὴ μεταχείριση στὸν τομέα τῶν κληρονομιῶν.

Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους ἐξομοιώνονται μὲ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ὅσον ἀφορᾶ στὴν ἀπόκτηση κληρονομικῆς περιουσίας ποὺ βρίσκεται στὸ ἔδαφος τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους καὶ δικαιωμάτων ποὺ πρέπει νὰ ἀσκηθοῦν ἐκεῖ, καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα συντάξεως καὶ ἀκυρώσεως διαθήκης σχετικὰ μὲ τὴν περιουσία καὶ τὰ δικαιώματα αὐτά. Ἡ περιουσία καὶ τὰ δικαιώματα περιέρχονται σὲ αὐτοὺς εἴτε ἐκ διαθήκης εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ στοὺς ὑπηκόους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικοῦν.

Ἄρθρο 22.

Τύπος διαθήκης.

1. Ἡ διαθήκη ὑπηκόου ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἶναι ἔγκυρη ὡς πρὸς τὸν τύπο ἂν γιὰ τὴ σύνταξή της τηρήθηκαν :

1. Ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου συντάχθηκε ἡ διαθήκη ἢ

2. Ἡ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τοῦ ὁποίου ὁ διαθέτης ἦταν ὑπήκοος κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης ἢ τοῦ θανάτου του ἢ ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικοῦσε ὁ διαθέτης κατὰ τὰ προαναφερόμενα χρονικὰ σημεῖα.

Κατὰ τὸ μέρος ποὺ ἀφορᾶ ἀκίνητη περιουσία, ἡ διαθήκη ἀναγνωρίζεται ἔγκυρη ἂν τηρήθηκε ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου βρίσκεται ἡ ἀκίνητη περιουσία.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται καὶ στὴν περίπτωση ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ἄρθρο 23.

Ἀποφάσεις ὑποκείμενες σὲ ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση.

1. Ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθ. 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζονται καὶ προκειμένου περὶ ὑποθέσεων περιουσιακοῦ χαρακτήρα, ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἐφ' ὅσον πληροῦν τοὺς ὅρους ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὴν παροῦσα Σύμβαση.

2. Μὲ τὸν ὅρο «ἀποφάσεις» τῆς παραγράφου 1 νοοῦνται :

1) ἀποφάσεις ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων (περιλαμβανομένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκογενειακῶν),

2) ἀποφάσεις σχετικὲς μὲ δικαστικὰ ἔξοδα,

3) δικαστικοὶ συμβιβασμοί,

4) ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μὲ ποινικὲς ὑποθέσεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ ἀπαιτήσεις γιὰ ἀποζημίωση.

Προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 24.

Οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἂν

1. Κατὰ τὴ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἡ ἀπόφαση, ἡ τελευταία αὐτὴ ἀπόκτησε ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

2. Ὁ διάδικος ποὺ ἐρημοδίκησε ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του εἶχαν κληθεῖ ἐμπρόθεσμα καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπο σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἡ ἀπόφαση. Ἡ κλήση στὸ δικαστήριο μὲ θυροκόλληση δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη.

3. Γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεση μεταξὺ τῶν ἴδιων ἀντιδίκων δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ, στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ὁποῖο ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἢ ἐκτελεσθεῖ, προηγούμενη ἀπόφαση ποὺ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου, ἢ ἂν καμιὰ ἀγωγὴ δὲν ἔχει ἐγερθεῖ προηγουμένως ἐνώπιον Δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεση.

4. Σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως ἡ ὑπόθεση δὲν ἀνήκει στὴν ἀποκλειστικὴ ἁρμοδιότητα ὀργάνου τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἢ νὰ ἐκτελεσθεῖ.

Ἄρθρο 25.

1. Ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν ὑποθέσεις περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐκδοθεῖ μετὰ τὴ θέση τῆς παρούσας Συμβάσεως σὲ ἰσχύ.

2. Ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν ὑποθέσεις μὴ περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἐκδόθηκαν πρὶν τεθεῖ σὲ ἰσχὺ ἡ παροῦσα Σύμβαση.

Τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 26.

1. Οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν ὑποθέσεις μὴ περιουσιακῆς φύσεως ἀναγνωρίζονται στὸ ἔδαφος τῶν δύο Συμβαλλόμενων Μερῶν χωρὶς συμπληρωματικὴ ἔρευνα.

2. Τὰ δικαστήρια τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκτελεστοῦν οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 23 ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν σὲ περιουσιακῆς φύσεως ὑποθέσεις, ἀποφασίζουν γιὰ τὴν κήρυξη τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ὡς ἐκτελεστῶν.

3. Τὸ ὄργανο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖται σχετικὰ μὲ τὴ ληφθεῖσα ἀπόφαση.

4. Γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς, τὸ δικαστήριο περιορίζεται νὰ διαπιστώσει ἂν συντρέχουν οἱ ὅροι ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 24,25 καὶ 28.

5. Ὁ τρόπος κηρύξεως τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς καὶ ὁ τρόπος ἐκτελέσεως ρυθμίζονται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνει ἡ ἐκτέλεση.

Ἄρθρο 27.

1. Ἡ αἴτηση γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς καὶ ἡ ἐκτέλεση καθ' ἑαυτὴ ὑποβάλλονται στὸ δικαιοδοτικὸ ὄργανο τοῦ τόπου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ ὄργανο αὐτὸ διαβιβάζει τὴν αἴτηση στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ζητᾶ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς κατοικεῖ ἢ διαμένει στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ὅπου πρέπει νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφαση, ἡ αἴτηση περὶ ἐκτελέσεως μπορεῖ νὰ ὑποβληθεῖ ἀπευθείας στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

Ἄρθρο 28.

Στὴν αἴτηση ποὺ ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο 27 ἐπισυνάπτονται :

1. Πρωτότυπο ἢ ἐπικυρωμένο ἀντίγραφο τῆς ἀποφάσεως καὶ ἔγγραφο ποὺ πιστοποιεῖ ὅτι αὐτὴ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή, ἐκτὸς ἐὰν αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἀπόφαση.

2. Πιστοποιητικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο προκύπτει ὅτι ὁ ἐναγόμενος ποὺ ἐρημοδίκησε ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του ἐκλήθησαν ἐμπρόθεσμα καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπο, σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 24.

3. Ἐπικυρωμένη μετάφραση τῶν ἐγγράφων ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἐδάφια (1 καὶ 2) καὶ μετάφραση τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρο 29.
Ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου.

Ὁ ἐναγόμενος μπορεῖ νὰ προβάλλει στὸ δικαστήριο ποὺ εἶναι ἁρμόδιο γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς καὶ τὴν ἐκτέλεση καθ' ἑαυτή, ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀπαιτήσεως, ἐφ' ὅσον οἱ ἐνστάσεις αὐτὲς προβλέπονται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους, δικαστήριο τοῦ ὁποίου ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση.

Ἐκτέλεση ἀποφάσεων σχετικὰ μὲ
τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρο 30.

1. Ἂν ὑπήκοος ποὺ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 17, καταδικάστηκε στὸ ἔδαφος ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη στὴν καταβολὴ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τὸ ἀντίστοιχο δικαστήριο τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἐπιτρέπει τὴν εἴσπραξη τῶν ἐξόδων αὐτῶν μετὰ ἀπὸ αἴτηση ἀτελῶς.

2. Πλὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰσπράττονται ἐπίσης τὰ ἔξοδα μεταφράσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐγγράφων ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 28.

Ἄρθρο 31.

1. Στὴν αἴτηση γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς ἐπισυνάπτονται ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὴν ἁρμοδία δικαστικὴ ὑπηρεσία ἀντίγραφο τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως γιὰ τὰ ἔξοδα καὶ σημείωμα ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἔχει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

2. Τὰ παραπάνω ἔγγραφα πρέπει νὰ συνοδεύονται ἀπὸ μετάφραση στὴ γλώσσα τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφαση.

3. Τὸ δικαστήριο ποὺ ἀποφαίνεται γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὰ ἔξοδα ὡς ἐκτελεστῆς καὶ γιὰ τὴν εἴσπραξη τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐλέγχει μόνον :

1) ἂν ἡ ἀπόφαση ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή,

2) ἂν τὰ ἔγγραφα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 συνοδεύονται ἀπὸ ἐπικυρωμένη μετάφραση.

4. Ἡ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως ὡς ἐκτελεστῆς μπορεῖ νὰ ἐφεσιβληθεῖ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους, δικαστήριο τοῦ ὁποίου ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση.

Ἄρθρο 32.

Ἡ αἴτηση γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ὡς ἐκτελεστῆς στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ὑποβάλλεται στὸ δικαστήριο τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ποὺ εἶναι ἁρμόδιο νὰ κηρύξει τὴν ἀπόφαση ἐκτελεστή, ἢ στὸ δικαστήριο ποὺ ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση γιὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα. Στὴν τελευταία περίπτωση τὸ δικαστήριο διαβιβάζει τὴν αἴτηση στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους μαζὶ μὲ τὰ ἔγγραφα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 31.

Ἄρθρο 33.

1. Τὸ δικαστήριο ἀποφαίνεται γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα χωρὶς ἀκρόαση τῶν μερῶν.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεση γιὰ τὰ ἔξοδα δὲν μπορεῖ νὰ κηρυχθεῖ ἀπαράδεκτη γιὰ μόνο τὸ λόγο ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν κατέβαλε ἐμπρόθεσμα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτέλεση ἔξοδα.

Ἄρθρο 34.

Ἔξοδα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων.

Κατὰ τὸν καθορισμὸ καὶ τὴν εἴσπραξη τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐκτέλεση ἐξόδων, ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ
Ἄσκηση ποινικῆς διώξεως.

Ἄρθρο 35.

Ὑποχρέωση ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως.

1. Κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀσκεῖ, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους καὶ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία του, ποινικὴ δίωξη κατὰ τῶν ὑπηκόων του ποὺ εἶναι ὕποπτοι γιὰ τὴ διάπραξη ἐγκλημάτων στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Μηνύσεις ποὺ ὑποβάλλονται ἀπὸ θύματα ἐγκλημάτων σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους στὰ ἁρμόδια ὄργανα τοῦ Μέρους αὐτοῦ ἐντὸς τῶν νόμιμων προθεσμιῶν εἶναι ἔγκυρες καὶ στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

3. Πρόσωπα ποὺ ὑπέστησαν ὑλικὴ ζημία ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε αἴτηση γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως μποροῦν νὰ συμμετάσχουν στὴ διαδικασία ἐφ' ὅσον ἔχουν προβάλει ἀξιώσεις γιὰ ἀποκατάσταση τῆς ζημίας.

Ἄρθρο 36.

Αἴτηση γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως.

1. Ἡ αἴτηση γιὰ τὴν ἄσκηση ποινικῆς διώξεως πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ νὰ περιλαμβάνει :

1) τὴν ὀνομασία τοῦ ὀργάνου ποὺ ὑποβάλλει τὴν αἴτηση.

2) περιγραφὴ τῶν πράξεων ποὺ συνιστοῦν τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ὑποβάλλεται ἡ αἴτηση γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως.

3) ὅσο τὸ δυνατὸ ἀκριβέστερη ὑπόδειξη τοῦ χρόνου καὶ τόπου ἐκτελέσεως τῆς πράξεως.

4) τὸ ἰσχῦον στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ποὺ ὑποβάλλει τὴν αἴτηση νομοθετικὸ κείμενο ποὺ προβλέπει τὸ ἀξιόποινο τῆς πράξεως.

5) τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ ὑπόπτου, πληροφορίες γιὰ τὴν ὑπηκοότητά του, τὸν τόπο κατοικίας ἢ διαμονῆς του καὶ ἄλλες πληροφορίες γιὰ τὸ πρόσωπό του ὅπως καί, ἂν εἶναι δυνατό, περιγραφὴ τῆς ἐξωτερικῆς του ἐμφανίσεως, φωτογραφία καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

6) γιὰ τὰ κατ' ἔγκληση διωκόμενα ἐγκλήματα, τὴν ἔγκληση τοῦ παθόντος καὶ τὴν ἀγωγὴ ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωση.

7) τὶς ὑπάρχουσες πληροφορίες γιὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑλικῆς ζημίας ποὺ προκλήθηκε ἀπὸ τὸ ἔγκλημα.

Στὴν αἴτηση ἐπισυνάπτονται τὰ ὑπάρχοντα στὴ διάθεση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ποὺ ὑποβάλλει τὴν αἴτηση τεκμήρια καὶ οἱ ἀποδείξεις. Κατὰ τὴν παράδοση τῶν ἀντικειμένων ποὺ ἀποτελοῦν τὰ ὄργανα τοῦ ἐγκλήματος ἢ ποὺ βρέθηκαν στὴν κατοχὴ τοῦ προσώπου ποὺ διέπραξε τὸ ἔγκλημα ἐξ αἰτίας αὐτοῦ θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 49.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴ τῆς ἀποστολῆς τῆς αἰτήσεως γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ὁ κατηγορούμενος εἶναι προφυλακισμένος στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τὸ ὁποῖο ὑποβάλλει τὴν αἴτηση σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 35 (1), αὐτὸς μεταφέρεται στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ἡ ἔκδοση.

Ἄρθρο 37.
Ἐγκλήματα ποὺ ἐπισύρουν ἔκδοση.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται μετὰ ἀπὸ αἴτηση καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως νὰ ἐκδίδουν ἀμοιβαῖα πρόσωπα ποὺ βρίσκονται στὸ ἔδαφός τους γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτέλεση ποινῆς.

2. Ἡ ἔκδοση πραγματοποιεῖται γιὰ πράξεις ποὺ, σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία καὶ τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀποτελοῦν ἐγκλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα προβλέπεται ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἄνω τοῦ ἑνὸς ἔτους ἢ ἄλλη βαρύτερη ποινή. Ἡ ἔκδοση γιὰ ἐκτέλεση ποινῆς πραγματοποιεῖται σὲ περίπτωση καταδίκης γιὰ τὴ διάπραξη τέτοιων ἐγκλημάτων σὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἄνω τῶν ἕξη μηνῶν ἢ ἄλλη βαρύτερη ποινή.

Ἄρθρο 38.
Ἄρνηση ἐκδόσεως.

Ἔκδοση δὲν λαμβάνει χώρα ἄν :

1) Τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔγινε ἡ αἴτηση ἐκδόσεως εἶναι ὑπήκοος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἢ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἔχει χορηγηθεῖ ἀπὸ τὸ κράτος αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου.

2) Ἡ ἔκδοση δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ κράτους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

3) Τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοση διώκεται, κατὰ τὴ νομοθεσία καὶ τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, μόνο κατ' ἔγκληση.

4) Κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ἡ ποινικὴ δίωξη δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ, σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, ἢ ἡ ἀπόφαση δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτελεστεῖ λόγω παραγραφῆς ἢ γιὰ ἄλλη νόμιμη αἰτία.

5) Στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση καὶ γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοση ἔχει ἐκδοθεῖ καὶ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου ἀπόφαση γιὰ τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἔγκλημα, ἢ ἔχει παύσει ἡ ποινικὴ δίωξη.

6) Τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοση ἔχει ἐκτελεστεῖ στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 39.
Ἀναβολὴ ἐκδόσεως.

Ἄν τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀφορᾶ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως διώκεται ποινικὰ ἢ ἐκτίει ποινὴ γιὰ ἄλλο ἔγκλημα ποὺ διέπραξε στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, ἡ ἔκδοση μπορεῖ νὰ ἀναβληθεῖ μέχρι τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως, τὴν ἔκτιση τῆς ποινῆς ἢ τὴν ἀποφυλάκισή του γιὰ ὁποιαδήποτε νόμιμη αἰτία.

Ἄρθρο 40.
Προσωρινὴ ἔκδοση.

Ἄν λόγω τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκδόσεως ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 39, ὑπάρχει κίνδυνος παραγραφῆς τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ σοβαρῶν δυσκολιῶν στὸ ἀνακριτικὸ ἔργο, μπορεῖ, μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἴτηση, νὰ λάβει χώρα προσωρινὴ ἔκδοση, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπο θὰ ἐπαναποσταλεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινικῆς διαδικασίας γιὰ τὴν ὁποία ἐκδόθηκε καὶ ὄχι ἀργότερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκδόσεως.

Ἄρθρο 41.
Ὅρια ποινικῆς διώξεως τοῦ ἐκδοθέντος προσώπου.

1. Χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενο ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς ποὺ ἐπιβλήθηκε γιὰ ἔγκλημα ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἔκδοση.

2. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ δὲν μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἐκδοθεῖ σὲ τρίτο κράτος χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν ἐγκατέλειψε μέσα σὲ διάστημα ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως, τὴν ἔκτιση τῆς ποινῆς ἢ τὴν ἀποφυλάκισή του γιὰ ὁποιαδήποτε νόμιμη αἰτία, τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση ἢ ἂν τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἐπέστρεψε ἐκεῖ μὲ τὴ θέλησή του μετὰ τὴ φυγή του. Στὸ διάστημα αὐτὸ δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του.

Ἄρθρο 42.
Αἴτηση ἐκδόσεως.

1. Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ νὰ περιλαμβάνει :

1) τὴν ὀνομασία τοῦ ὀργάνου ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

2) τὸ κείμενο τοῦ νόμου τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν πράξη ὡς ἔγκλημα.

3) τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοση, πληροφορίες γιὰ τὴν ὑπηκοότητά του, τὸν τόπο κατοικίας ἢ διαμονῆς του καὶ ἄλλες πληροφορίες γιὰ τὸ πρόσωπό του ὅπως καί, ἂν εἶναι δυνατό, περιγραφὴ τῆς ἐξωτερικῆς του ἐμφανίσεως, φωτογραφία καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

4) Ἐκτίμηση τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας, ἐφ' ὅσον τὸ ἔγκλημα προκάλεσε ὑλικὴ ζημία.

2. Στὴν αἴτηση ἐκδόσεως γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ἐπισυνάπτεται κυρωμένο ἀντίγραφο τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ποὺ διατάσσει προσωρινὴ κράτηση καὶ περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ποὺ συνιστοῦν τὴν ἐγκληματικὴ πράξη.

Στὴν αἴτηση ἐκδόσεως γιὰ ἐκτέλεση ἀποφάσεως ἐπισυνάπτεται κυρωμένο ἀντίγραφο τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ σημείωμα ὅτι αὐτὴ ἀπέκτησε ἰσχὺ δεδικασμένου καθὼς καὶ τὸ κείμενο τῆς ποινικῆς διατάξεως βάσει τῆς ὁποίας καταδικάστηκε ὁ ἐκζητούμενος. Ἄν τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς, δίδονται σχετικὰ στοιχεῖα.

3. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισυνάψει στὴν αἴτηση ἐκδόσεως τὶς ἀποδείξεις ἐνοχῆς τοῦ ἐκζητούμενου.

Ἄρθρο 43.
Σύλληψη μὲ τὸ σκοπὸ ἐκδόσεως.

Μόλις λάβει τὴν αἴτηση ἐκδόσεως, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση παίρνει ἀμέσως μέτρα γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε ἡ αἴτηση ἐκδόσεως ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται ἔκδοση σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

Ἄρθρο 44.
Συμπληρωματικὲς πληροφορίες.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀπαιτήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες ἂν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως δὲν περιλαμβάνει τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 42. Τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος ὀφείλει νὰ ἀπαντήσει σχετικὰ σὲ χρονικὸ διάστημα ὄχι ἀνώτερο τῶν δύο μηνῶν. Τὸ διάστημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ παραταθεῖ κατὰ 15 ἡμέρες γιὰ σοβαροὺς λόγους.

2. Ἄν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση δὲν δώσει μέσα στὴν καθορισμένη προθεσμία συμπληρωματικὲς πληροφορίες, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀπολύσει τὸ πρόσωπο ποὺ εἶχε συλληφθεῖ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 43.

Ἄρθρο 45.

Κράτηση μέχρι τὴ λήψη τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως.

1. Σὲ ἐπείγουσες περιπτώσεις τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, νὰ συλλάβει τὸν ἐκζητούμενο καὶ πρὶν ἀπὸ τὴ λήψη τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 42. Στὴν αἴτηση πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχει ἐκδοθεῖ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφαση μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου κατὰ τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἡ αἴτηση ἐκδόσεως θὰ ἀποσταλεῖ ἀμέσως.

Ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ μεταβιβαστεῖ ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς ἢ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο τρόπο μεταβιβάσεως τοῦ περιεχομένου της γραπτῶς.

2. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ μπορεῖ νὰ συλληφθεῖ καὶ χωρὶς τὴν αἴτηση ποὺ προβλέπει ἡ παράγραφος 1 ἂν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς λόγοι γιὰ νὰ θεωρηθεῖ ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἐκτέλεσε στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἔγκλημα ποὺ ἐπισύρει ἔκδοση.

3. Γιὰ τὴ σύλληψη σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 1 καὶ 2 ἢ γιὰ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ προβλεπόμενη ἀπὸ τὴν παράγραφο 1 αἴτηση δὲν ἱκανοποιήθηκε, εἰδοποιεῖται ἀμέσως τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

4. Τὸ πρόσωπο ποὺ συνελήφθη σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 1 καὶ 2 μπορεῖ νὰ ἀφεθεῖ ἐλεύθερο ἂν σὲ διάστημα ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως γιὰ τὴ σύλληψη δὲν ληφθεῖ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως ἀπὸ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος. Ἡ προθεσμία αὐτὴ μπορεῖ νὰ παραταθεῖ κατὰ 15 ἡμέρες μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 46.

Ἔκδοση.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση γνωστοποιεῖ στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση τὴν ἀπόφασή του σχετικὰ μὲ τὴν ἔκδοση, καθὼς καὶ τὸν τόπο καὶ χρόνο τῆς ἐκδόσεως.

2. Σὲ περίπτωση ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, οἱ λόγοι τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινώνονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

3. Ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση δὲν παραλάβει τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν καθορισμένη ἡμερομηνία ἐκδόσεως, ἡ κράτηση μπορεῖ νὰ ἀρθεῖ καὶ τὸ πρόσωπο νὰ ἀφεθεῖ ἐλεύθερο. Μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση, ἡ προθεσμία αὐτὴ εἶναι δυνατὸ νὰ παραταθεῖ γιὰ 15 τὸ πολὺ ἡμέρες.

Ἄρθρο 47.

Ἐπανέκδοση.

Ἐὰν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε ἀποφύγει τὴν ποινικὴ δίωξη ἢ τὴν ἔκτιση τῆς ποινῆς καὶ ἐπιστρέψει στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐπανεκδοθεῖ μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση. Στὴν περίπτωση αὐτὴ δὲν χρειάζεται νὰ ἐπισυναφθοῦν τὰ ἔγγραφα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 42.

Ἄρθρο 48.

Συρροὴ αἰτήσεων ἐκδόσεως.

Ἄν πολλὰ κράτη ζητοῦν τὴν ἔκδοση τοῦ ἴδιου προσώπου, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀποφασίζει ποιὰ αἴτηση θὰ προτιμηθεῖ.

Ἄρθρο 49.

Μεταβίβαση ἀντικειμένων.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ζητήθηκε ἡ ἔκδοση, παραδίδει στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ποὺ ζήτησε τὴν ἔκδοση τὰ ἀντικείμενα ποὺ ἀποτελοῦν ὄργανα τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἔκδοση κατὰ τὸ ἄρθρο 37, καθὼς καὶ τὰ ἀντικείμενα ποὺ φέρουν ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἀποκτήθηκαν μὲ ἐγκληματικὸ τρόπο. Τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ μεταβιβάζονται μετὰ ἀπὸ αἴτηση ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἡ ἔκδοση δὲν μπορεῖ νὰ λάβει χώρα λόγω θανάτου τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀναβάλει τὴν παράδοση τῶν ἀντικειμένων ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο 1 ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τοὺς σκοποὺς ἄλλης ποινικῆς διαδικασίας.

3. Τὰ δικαιώματα τρίτων προσώπων πάνω στὰ ἀντικείμενα ποὺ μεταβιβάστηκαν στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση παραμένουν ἄθικτα. Μετὰ τὴ λήξη τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐπιστρέφονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση καὶ τὸ ὁποῖο τὰ μεταβίβασε.

Ἄρθρο 50.

Διέλευση.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος ἐπιτρέπει, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὴ διέλευση ἀπὸ τὸ ἔδαφός του προσώπων ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τρίτο κράτος στὸ ἄλλο αὐτὸ Συμβαλλόμενο Μέρος. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιτρέψουν τὴ διέλευση ἀπὸ τὸ ἔδαφός τους ἂν δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωση ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ παροχὴ ἀδείας διελεύσεως διατυπώνεται καὶ ὑποβάλλεται ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως.

3. Τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ συνεννοοῦνται σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση γιὰ τὸν τρόπο τὸ δρομολόγιο καὶ τὶς λοιπὲς συνθῆκες πραγματοποιήσεως τῆς διελεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII.

ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Ἄρθρο 51.

Ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν.

Τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν παρέχουν ἀμοιβαῖα μετὰ ἀπὸ αἴτηση πληροφορίες γιὰ τὴν ἰσχύουσα ἢ ἰσχύσασα στὸ παρελθὸν νομοθεσία ἢ δικαστικὴ πρακτικὴ σχετικὰ μὲ νομικὰ ζητήματα ποὺ ἀνακύπτουν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσας Συμβάσεως.

Ἄρθρο 52.

Πληροφορίες σχετικὰ μὲ ποινικὲς ἀποφάσεις.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀνακοινώνουν ἀμοιβαῖα κάθε χρόνο πληροφορίες γιὰ ποινικὲς ἀποφάσεις μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους κατὰ ὑπηκόων τοῦ ἄλλου Μέρους.

Ἄρθρο 53.

Πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ ποινικὸ μητρῷο.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαῖα μετὰ ἀπὸ αἴτηση πληροφορίες γιὰ τὸ ποινικὸ μητρῷο προσώπων ποὺ διώκονται ποινικὰ στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 54.

Πληροφορίες γιὰ τὰ ἀποτελέσματα ποινικῆς διώξεως.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως καθὼς καὶ τοῦ προσώπου ποὺ ἐκδόθηκε. Μετὰ ἀπὸ αἴτηση ἀποστέλλεται ἀντίγραφο τῆς ἀποφάσεως ποὺ ἀπόκτησε ἰσχὺ δεδικασμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII.
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρο 55.

Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ ἐπικυρωθεῖ καὶ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀνταλλαγῆς τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως ποὺ θὰ λάβει χώρα στὴ Μόσχα.

"Αρθρο 56.

1. Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ ἔχει πενταετῆ διάρκεια ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία θέσεώς της σὲ ἰσχύ.

2. Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς ἑπόμενες πενταετεῖς περιόδους ἐκτὸς ἐὰν καταγγελθεῖ μὲ Ρηματικὴ Διακοίνωση ἀπὸ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος ἕξι μῆνες πρὸ τῆς λήξεως τῆς τρέχουσας πενταετοῦς περιόδου.

Σὲ πίστωση τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσα Σύμβαση καὶ ἔθεσαν τὶς σφραγίδες τους.

"Εγινε στὴν Ἀθήνα στὶς 21 Μαΐου 1981 σὲ δύο ἀντίτυπα στὴν Ἑλληνικὴ καὶ Ρωσσικὴ γλώσσα, ποὺ καὶ τὰ δύο ἔχουν τὴν ἴδια ἰσχύ.

Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία	Γιὰ τὴν Ἕνωση τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν
(ὑπογραφή)	(ὑπογραφή)

"Αρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 29 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ